

samt Handel og Beyerntning m. m. Denne Sag har, om jeg end kun holder mig til de Forhandlinger, som staae i en umiddelbar og ligefrem paavisselig Forbindelse med det Resultat, der nu foreligger, en temmelig lang Historie; den gaaer nemlig tilbage til Aaret 1840. I dette Aar blev der af Kjøbenhavns Borgerrepræsentantskab sat det Forslag i Gang, at der skulde foretages en Undersøgelse af Lovgivningen om Laugs- og Næringsforholdene her i Hovedstaden. Ved en allerhøieste Resolution af 3die April 1840 blev det derefter billiget, at der nedattes en Commission, som skulde undersøge alle de med Laugs- og Corporationsvæsenet i Hovedstaden i Forbindelse staaende Forhold og derover afgive Betænkning og Forslag. De derefter fremkomne Forslag blev væsentlig tvende; det ene, som nærmest vedkom Handelsnæringen, fremkom i 1844, hvorpaa det Udkast til en Anordning om Afgang til Handelsret m. m. blev bygget, som blev forelagt Distrikternes Provindstalsstænder i 1846, i alt væsentligt billiget der, og som vistnok ogsaa allerede vilde have været ophøiet til Lov, dersom ikke forskellige Forhold, nemlig først en midlertidig Standsning i Sagens Referat for den daværende Konge og dernæst Begivenhederne i 1848, havde medført, at Sagen ikke dengang blev fremmet til endelig Afgjørelse. Det andet Resultat, hvortil den kjøbenhavnske Commission af 1840 kom, var et Forslag vedkommende Haandværks- og Fabrikforholdene, der fremkom i 1847. Disse 2 Forslag og de Forhandlinger, der knyttede sig til dem, danne det første Afsnit af de forberedende Skridt, der have ledet til dette Forslags Fremlæggelse; jeg kalder dem det første Afsnit, thi de ligge forud for den Hovedbestemmelse i Grundloven, som vil være alle Thingets Medlemmer nærværende, og som danner Udgangspunktet for Sagens senere Behandling, og navnlig da ogsaa for nærværende Forslag. Efterat man først havde været tilbøielig til at fremme Sagen videre paa Grundlag af de 2 Lovforslag, som vare blevne udarbejdede ved den kjøbenhavnske Communalbestyrelses Foranstaltning, viste det sig senere, og det endog efter selve den kjøbenhavnske Communalbestyrelses egen

Anskuelse, at det Nettes vilde være ikke at tage Sagen særskilt for Hovedstadens Vedkommende, men at tage den, som den naturlig laa for, som almindelig — ikke for Kjøbenhavn alene, ikke for de andre Kjøbstæder alene og ikke for Landet alene, men som en almindelig Foranstaltning, der omfattede baade Kjøbenhavn, de andre Kjøbstæder og Landet. Efterat forskellige indledende Skridt vare foretagne, og efterat ogsaa forskellige forberedende Forhandlinger havde fundet Sted, blev det overdraget en enkelt Mand — jeg behøver ikke at nævne hans Navn — at udarbejde Udkast til Næringslove for Landet og for Kjøbstæderne. Disse Udkast have allerede i længere Tid været offentliggjorte, — de ere, antager jeg, igaaar blevne omdeelte til Thingets ærede Medlemmer, — og jeg holder mig overbevist om, at alle de, som have gjort sig bekendte med disse Udkast og deres Motivering, ville, hvilken Anskuelse de nu end i det Enkelte maatte nære, anerkjende, at den Mand, hvem det vanskelige Gjern var overdraget at gjøre Forslag i denne Henseende, har løst sin Opgave med stor Samvittighedsfuldhed og med en i høj Grad paaskjønneelsesværdig Dygtighed. Disse 2 Lovforslag danne Grundlaget for det ene Lovudkast, jeg her har den Ære at fremlægge. Jeg har anseet det for overflødigt at ledsage dette Lovudkast med særskilte skriftlige Motiver, thi de 2 tidligere Lovudkast, hvorpaa det i alt væsentligt er bygget, ere saa udsørligt begrundede, at jeg i alle de Puncter, hvor jeg ganske samstemmer dermed, kun kunde henholde mig dertil, og i de enkelte Stykker, hvor jeg er afvegen fra dem, vil Enhver let see, at Sagen i de fleste Tilfælde kun er en Skjønssag, som man vel mundtlig nærmere kan forklare, men hvis skriftlige Udvikling og Begrundelse jeg ikke troer paa nogen Maade vilde have fremmet Sagen. Der er, som det strax vil sees, en væsentlig, om end kun formel Forandring, hvorved det Lovudkast, jeg har den Ære at forelægge, afviger fra de 2 tidligere udarbejdede: — det er den, at disse ere samlede i eet Forslag. Det blev mig nemlig aldeles klart, at med samme Grund, som det var fundet rigtigt ikke at adskille Kjøbenhavn og de andre Kjøbstæder,